

ת"פ 32698/08/13 - מדינת ישראל נגד ל א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

10 דצמבר 2014

ת"פ 13-08-32698 מדינת ישראל נ' א
בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

הנאשמה:
מדינת ישראל
נגד
ל א
הנאשמת:
nocchim

nocchim:

בא-כוח הנאשמה - מר זאהר ג'ובראן (מתמחה)

בא-כוח הנאשמת - עו"ד סתוויות ריכמן

הנאשמת התייצה

[פרוטוקול הושמטה]

גמר דין

פתח דבר

הנאשמת הודתה בעובדות כתוב האישום בביzeug עבירות של תקיפות קטין על ידי אחראי, עבירה לפי סעיף 368(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי המתואר בכתב האישום תקיפה הנאשמת את בתה הקטינה ילידת שנת 2003 (להלן: "הקטינה") על רקע חסדה כי זו גונבת פריטים מילדי בה"ס בו היא לומדת, בכר שאהזה בזרועותיה בחזקה, ניירה אותה, צבטה את גבה ומשכה בשיערה, באופן שגרם לה לסייעים כחולים על גופה ושריות בזרועות וגבג.

הנאשמת נשלחה לשירות המבחן, כשהמחלוקת המהוותית בין הצדדים היא לעניין הרשותה.

פסקין שירות המבחן

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

מתוך שירות המבחן עולה כי הנאשמה כבת 43 ילידת הפיליפינים, חיה בישראל מזה -. 22 שנים מכוח אשרת שהיא זמנית המתחדשת מדי שנה. הנאשמת היא אם לשני ילדים כאשר בנה הבכור מתגורר בארץ מוצאה ובה ... ילידת הארץ, חיה עמה בישראל. אביה בתה, אותו הכירה הנאשمة בישראל גורש מהארץ לאחר שששה בה באופן חוקי, וכיוון מקיים קשר טלפוני עם הבית אולם לא תומך בהן כלכלית. הנאשמת מתפקדת בישראל כאם חד הורית.

שירות המבחן התרשם מאם מסורה הדוגמת לצרכיה של בתה, ומגלה אמפתיה וחיס חיובי ודואג לבת. שירות המבחן התרשם כי רצונה של הנאשمة לקדם ולסייע לבתה נמצאה בראש מעיניה וכי היא פועלת להגחת מטרה זו. לעניין הרקע לעבירות, תיארה הנאשمة שבסמור לפני/arous נודע להamma אחרת כי בתה גונבת פריטים מהתלמידים בבית הספר, וזאת לאחר שב吃过 שוחחה עם בתה על העניין. הנאשمة מסרה כי הייתה מותשת ועיפוי מעובודה כשטענה על הדברים, וחשה בושה, כאס וחוסר אונים נוכח התנהגותה של בתה, ולא שלטה בסערת רגשותיה הנקודתית בעת ביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם כי מדובר בתנהגות חריגה לאורח חי' הנאשمة וلتפישותיה החינוכיות. משיחה שערף שירות המבחן עם פקידת הסעד המטפלת בנאשמת ובבתה עללה כי הנאשمة הביעה הסכמה לחלק חלק בהדרכה הורית אולם בפועל התקשתה לשמור על קשר עם גורמי הטיפול והגעה רק לחלק מהפתרונות אליהן זמנה, אך בחוויתה שלא שיתפה פעולה והגעה למפגשים. עוד נמסר כי מאז ביצוע העבירה לפני מעלה משנתים לא התקבלו דיווחים נוספים על אלימות או התנהלות לא מקובלות מצד הנאשمة כלפי בתה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשمة איש אינטלקטואלית וכי היא מביאה מודיעות ראשונית לקיומן של בעיות בתפקודה ההורי וכן מביאה נכונות לשתלב בטיפול בתחום ההדרכה ההורית במסגרת שירות המבחן. כגורם סיכון נלקח בחשבון הקושי ההורי שחווה הנאשمة והעובדה שהתקשתה להציג לטיפול מטעם שירות הרווחה, וכగורמים מפחיתים סיכון נלקח בחשבון הבעת הצער והחרטה על ידה, הבעת הרצון להיעזר בשירות המבחן וחילוף הזמן מאז ביצוע העבירה.

נוכח החשש שהרשעתה תוביל לאו' חדש אשרת השהייה שלא המליך שירות המבחן להימנע מהרשעה ולהעמידה בפיקוח באמצעות השתלבות בטיפול המתאים לצריכה.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה עמדה על הרשות הנאשמת וזאת לאור חומרת העבירה בנסיבות והאינטרס הציבורי שבהתוויות הדריך הרואיה לחינוך ילדים והسنקיוצאות בהן אין לנקט לצורך תכילת זו, במיוחד משמדובר בנאשימים שמקורם בתרבות אחרת ומרקע שונה. לשיטתה, אין מדובר בנסיבות יוצאות דופן וחריגות הקשורות בעבירה עצמה או בנסיבות הקונקרטיות של הנאשמת העולות להביא לפגיעה בה המצדיקות הימנעות מהרשעתה, והפניה בהקשר זה לتفسיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשمت לא עברה טיפול. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי במסגרת עמדת העונשיות לkerja בחשבון את הנסיבות הקונקרטיות של הנאשמת ועתרה להרשעתה לצד עונש מקל של מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשמת עטרה לקבל את המלצה שירות המבחן, להימנע מהרשעת הנאשמת ולהטיל עליה צו מבחן למשך שנה. בטיעוניה ציינה כי הנאשמת חיה בישראל למעלה מ- 20 שנים במהלך עובדת בחריצות והציגה בהקשר זה מכתב מעטסיקה של האשמת (נ/ז). היא הפנה לتفسיר שירות המבחן ולנסיבות חייה של הנאשמת העולות ממנה, ובקשר

זה הדגישה את העובדה שהנאשמה מגדلت את בתה בכוחות עצמה ולא כל סיע בעקבות גירושו של אביה בתה בישראל, וכן נסיבות ביצוע העבירה על רקע סערת הרגשות ותחושים הבושה בה הייתה נתונה הנאשמת בעת ביצוע העבירות, כפי שעלה מהתשkieר. הסגנורית הדגישה כי מדובר באירוע נקודתי חד פעמי עליו הביעה הנאשמת חרטה, וכן ציינה את יחס האכפתני של הנאשמת כלפי בתה ואת רצונתה העיקרי לסייע לה ולקדם את חייה, ואת שיתופ הפעולה מצדיה מול שירות המבחן.

לענין הרשעה ציינה הסגנורית כי לנאשמת אשרה שהיה זמני בישראל המתחדשת מדי שנה, וכי הרשותה תמנע את חידוש האשרה באופן שוביל לגירושה מן הארץ ויגע גם על המשך חייה של בתה בת ה- 11 אשר נולדה בישראל ומרכז חייה כאן, שכן לא תישאר לחיות בארץ בלבד.

בתום שמייעת הטיעונים הוריתי לקבל הבקרה ביחס להשפעה האפשרית של הרשעה על המשך שהיא החוקית של הנאשמת בישראל מגורמים המומונים.

נמסרה הבקרה ממנהל אכיפה וזרים במשרד הפנים, ממנה עולה כי לנאשמת מעמד של תושבת ארעית מתוקף החלטת הממשלה העוסקת במתן מעמד לילדי זרים בישראל, והונפקה לה תעודה זהה בתוקף עד אפריל 2015, כשמעדנה נבחן ומתחדש מדי שנה. עוד הובהר כי סמכות שלילת מעמדה נתונה בידי שר הפנים, שרשאי לבטל את המעמד, בין היתר, בשל ביצוע עבירות פליליות. הובהר כי אין מדובר בביטול מנדרורי אלא בסמכות שבشكול דעת.

דין והכרעה

לאחר שבחןתי את מכלול הנ吐נים, הגיעו למסקנה כי נסיבותיו הייחודיות של האישום שלפני ושל הנאשמת שלפני מציאות הימנעות מהרשעה.

בהתאם לעקרונות המקובלים במשפט הפלילי, אם הוברר כי נאשם ביצוע את המioso לש כתוב האישום, יש להרשייעו ולהענישו, כדי למש את האינטэрץ הציבורי באכיפת הדין, ולאחרם את עקרונות ההלימה והגמול שהם עקרונות מרכזיים בתורת הענישה. עם זאת, הוסמן בית המשפט להמנע מהרשעה, באותו מקרים בהם אין הלימה בין חומרת העבירה בהתאם לנסיבותה הקונקרטיות ומידת פגיעתה באינטэрץ הציבורי, בין ההשלכות שיש להרשעה על האינדיבידואל.

וכך סוכמה ההלכה בע"פ 96/2083, כתב נ' מדינת ישראל:

"הכל הוא שיש להרשי נאשם שעבר עבירה, וכי שטוען את היפך שומה עליו לשכנע את בית המשפט שישיקולי השיקום גברים במרקם האינדיבידואלי על השיקולים שבאינטэрץ הציבורי".

בhalca הפסקה נקבעו שני תנאים מצטברים שבתקיימים יש מקום לשקל את הפעלת הסמכות להימנע מהרשעת הנאשם:

"הימנעות מהרשעה אפשרית איפוא בהצבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם ו שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסתים על הרשעה, מבליל פגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים המפורטים לעיל".

(וכן: ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל).

מן הכלל אל הפרט

לענין חומרת המעשים, מדובר בנסיבות של אם כלפי בתה הקטינה שלא מלאו לה עשר שנים במועד האירוע, מעשים שהסבו חבלות קלות וחולפות, יש להניח תחושת פחד מצד הבית הקטינה, והם נפסדים ופסולים לכל הדעת. פגעה על ידי הורה בילדיו הקטין חרוגת בחומרתה ממשיעי אלימות אחרים הן בשל העובדה שהקוברין קטין והן בשל העובדה שיש בה פגעה בתא המשפחה כמקום חם ומגן ולא מקום בו חשוף הילד הקטין לפגעה מצד הגורם הקרוב אליו ביותר. מבלילמעט מן העקרונות הכלליים, בחינת המעשים אינה נעשית במנוחת מנסיבותיהם ה konkretiyot.

האירוע שלפניו הוא אירוע קצר ביותר במשכו, לאור כל הנתונים שהוצעו לפני, אני מקבלת את התיאור שהוא התרחש בלהט הרגע, באופן אימפליסיבי, למרחב הציבורי, בשל תחושת תסכול קשה שחשוה הנאשמת, שנאמר לה שבתה חוזרת וביצעה מעשי גנבה מילדי בית הספר בו היא לומדת. אין מדובר בהתנהגות קבועה או מתמשכת המבטאת דרך חינוך ותפישת עולם, אלא במודע חמורה אף חד פעמיות וקצרה מצד הנאשمت, בעת שלדבירה הייתה מותשת מהעובדה הקשה בהיותה אם חד הורית ומפרנסת יקרה. לעניין פוטנציאל הנזק והנזק שנגרם, אין מדובר באליםות בדרגה גבוהה, אם כי בנסיבות הקשורות בין האם לבתה מדובר אירוע שעשו לעורר פחד. החבלות שנגרמו הן חולפות ויש לקוות שהפגיעה הנפשית היא מועטה. בהקשר זה נחיה דעתך מיעון בתסקרי ושמיית טיעוני ההגנה, כי האם מתפרקת מולה בתחום חם ומתיב מתווך מוטיבציה הורית תקינה, וכי אכן מדובר בארوع נקודתי וחולף. מتسקייר שירות המבחן עולה שהנאשמת זקוקה לטיפול והדרכה, ומכירה בכך, וכי מידת הסיכון הנש��ת ממנה לבתה היא בסופה של דבר נמוכה.

בנסיבות אלה, ובהתחשב בכך שהנאשמת היא קרוב המשפחה היחיד של הקטינה בישראל, מבחינת האינטרס הציבורי, דומה שהdagש העיקרי צריך להיות מופנה להענקת כוחות וכליים לנאשמת ל�택וד מיטבי ללא מעידות.

אשר לפגעה בשיקומה של הנאשמת ובאופן חייה, הנאשמת הגיעו לישראל לפני כ- 22 שנים מהפיליפינים לצרכי תעסוקה ולידה את בתה בישראל. מדובר באישה שידעה קשיים בחויה משגורש בן זוגה ואם בתה בחזרה לארץ מוצאו, כך שהפכה לאם חד הורית ונאלצה להתמודד עם מציאות משפחתייה מורכבת ועם היotta זרה בישראל. הנאשמת מגדלת ומחנכת את בתה ללא כל תמיכה וסיוע ונראה כי מנסה בכל כוחה להעניק לבתה את הטוב ביותר ביותר חורף הקשיים הרבים. הנאשמת הביעה נוכנות להשתלב בטיפול הדרכה הורית במסגרת שירות המבחן.

הנאשמת לא עבר פלילי וללא תיקים פתוחים, הודהה והביעה חרטה. מטייעוני ההגנה, מتسקייר שירות המבחן ומכתב החקירה (נ/1) עולים מאפייני אישיותה החיוויים ותקופודה הנורמטיבי בכל יתר מישורי החיים. הנאשמת שואה כאמור בישראל מתקוף אשרת שהיא זמנית. הובהר לבת המשפט כי הרשות הנאשمت עלולה לגרום לנזק konkretiyot ומידי

למעמדה ולמעמד בטה בישראל, שכן הילך שסיומו בהרשעה מעמיד את אשרת השהייה הזמנית בסכנת חידוש.

בנסיבות אלה, נוכח הפגיעה הקונקרטית והמשמעותית, בעיקר בביטחון הקטינה של הנאשمت אשר נולדה וגדלה בישראל ועתידה תלוי באופן מוחלט במצבה של אמה, יש מקום להימנע מהרשעה.

אשר על כן אני נמנעת מהרשעת הנאשמת.

ניתן בזאת צו מבנן לתקופה של 12 חודשים תשלוב הנאשמת בטיפול בהתאם להוראות שירות המבחן. הובירה לנאשמת משמעותו הצו וסמכותbihמ"ש להרשעה ולגזר את דינה ככל שלא תמלא אחר תנאי הצו.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי תוך 45 יום.

עותק מהפרוטוקול ישלח לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"ח כסלו תשע"ה,

10/12/2014 במעמד הנוכחים.

ליmour מרגולין-יחידי , שופטת